		wersta.	penni-koorm.
	raude peäl möda jääd liugo laskma, joseb ühhe tunniga eddasi	49.	7.
7.	Keigekangem tuul, mis jubba tormiks kutsutakse . . .	63.	9.
8.	Kotkas lendab ühhe tunniga	77.	11.
9.	Peäsoke	154.	22.
10.	Hommiko-ma kirja-tuike, mis ühhest linnast teise wiib kunninga kirja	210.	30.

Nemmad wõtwad surema linnade seest tuikesed, mis kunninga kullo peäl kronomaiades sõdetakse, liggi senna linna, kus Kunningas isse ellab. Kui temma nüüd ühte linna tahhab rutto käsko läkkitada, siis woetakse üks seält linnast liggitodud tuike, seutakse kerge kirjake sidilõngaga temma jallakese külge, lastakse lahti, ja temma,

kenna tark lomuke, kui nool otsekohhe seõna, kus temma pärris ellamise koht on.

Kas sinna, luggija, lendad ka ni rutto omma palwe mõttetega omma Loja, Lunnastaja ja Pühhitseja jure, kui sa warra üllestõused, kui sa lõuna leiba wõttad, kui sa hilja mahha heidad? —